

מועד קטן ג

עניין: עשר נטיעות, ערבה וניסוך המים

לשם שבו ואחלמה דע"ה ח"ב דרוש ד, ענף כא, ה

ודע כי כל הדברים שאמרו עליהם שהם הלכה למשה מסיני ואין להם רמז לא במקרא ולא בסדרא כמ"ס הרמב"ם בהקדמת סדר זרעים ע"ס. ובס' חות יאיר סי' קל"ז שחושבם אחת לאחת הגה כולם הם ג"כ מכלל הדברים הגז' כי סבתם ומקורם הוא למעלה למעלה אשר אין להם השמות עם גוף וכלי ולכן אין להם רמז לא במקרא ולא בסדרא אלא באו כולם רק בליווי ובהורה שבעל פה למשה מפי הגבורה כי הם מדעת הפנימי שבמלכות העולה למעלה למעלה ובסוד אנ"י ואי"ן ואין להם גילוי בתורה שכתב רק בתורה כע"פ כי הם מתגלים ע"י המלכות: _____

לשם שבו ואחלמה הקדמות ושערים הוספות אות ד'

בע"ה התיקון) הנה הוא זמן הוספת שבת. וכמו ערב שביעית. הלכה למשה מסיני שאסור לתרום ולזרוע ל' יום קידם. שהוא חלק אחד מ"ב בשנה. וכן כתבו הדרכי משה והב"ח זכ"ה רס"א. שהוספת שבת הוא ב' שעות. אחד מ"ב במצות לעת. וכן היא בעניינינו כי

לשם שבו ואחלמה דע"ה ח"ב דרוש עץ הדעת סיי יג

שהם נכללים בהשבת שהוא חלק הז' עלמו. והוא סוד הוספת שבת ושביעית. כי הרי מדע הוא מקבלם הראשונים שהשבת אלפים שנה עם החד חרוב שהוא חלק הז' הם בכוד שמיטה. והנה נאסר פבורת הארץ בשנה ששית. שלשים יום סמוך לשביעית מהלכה למשה מסיני. כמ"ס במועד קטן דף ג' ע"ב והרמב"ם ז"ל בהלכות שמיטה. ויובל רפ"ג. והוא חלק אחד מ"ב ששנה. והנה הוא

רבינו בחיי ויקרא ב, יג

המים בחג, וכן אמרו במדרש: (ב"ר ה, ג.) מים התחתונים נקראו מים בוכים, ולמה נקראו מים בוכים, כי בשעה שחלק הקב"ה את המים נתן אלו למעלה ואלו למטה, התחילו מים התחתונים בוכים, וזהו שכתוב: (איוב כח, יא.) "מבכי נהרות חבש". אמר רבי אבא בבכי נתפרשו המים התחתונים מן העליונים, אמרו: אוי לנו שלא זכינו לעלות למעלה להיות קרובים ליוצרנו, מה עשו, העיזו פניהם ובקעו תהומות ובקשו לעלות עד שגער בהן הקב"ה, שנאמר: (ישעיה מג, טז.) "הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה", (נחום א, ד.) "גוער בים ויבשהו", אמר להם הקב"ה הואיל ולכבודי עשיתן כל כך אין להן רשות למים העליונים לומר שירה עד שיטלו רשות מכם, שנאמר: (תהלים צג, ד.) "מקולות מים רבים אדירים משברי ים", ומה הם אומרים: "אדיר במקום ה'", ולא עוד אלא שעתידין אתם ליקרב על גבי המזבח במלח ונסוך המים.

